

Universitätsbibliothek Wuppertal

**DIONYSII || LAMBINI MON-||STROLIENSIS RE-||GII
PROFESSORIS,|| IN || Q. HORATIVM FLACCVM EX FIDE
ATQVE || AVCTORITATE COMPLVRIVM LIBRORVM
MANV-||scriptorum à se emendatum, et aliquoties
recogni-||tum, ...**

Horatius Flaccus, Quintus

Frankfurt/Main, 1577

Ode 19: In Bacchum

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1066](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1066)

A non, vt habent omnes libri, *sine*. sic enim ille: aut dicit, refer hunc naturalibus sedibus terra. Nam in aqua perierat, verum tamen illud est, vt intel- ligamus, eam dicere, Sepeli eum. Nam sepulchrū sedes vocatur. Horat. *Nulla certior tamen Rapacis Orci sede destinata Aula diuitem manet Herum.* Iam Orcum, rapacem appellat vel quia Proserpi- nam rapuit, vel quia mortaleis omneis rapit. Nam *metit Orcus Grandia cum paruis non exorabilis auro,* vt est in epist. 2. lib. 2. in extr.

ÆQUA TELLVS PAUPERI] sic sup. Od. 27. lib. 1. *Pallida mors æquo pulsat pede pauperum tabernas, &c.*

REGVM QVE PVERIS] id est, & regum fi- liis: vt Od. 12. libro primo *Dicam & Alciden, pu- erōsq; Leda:* & eiusd. Od. 19. *Thebanāq; iubet me Semeles puer.* Sed non celabo lectorem meminisse me, in duobus codicibus Vatic. & in Faern. scri- ptum videre *Regumq; natis.* quomodo & postea scriptum reperi in vno Nicotiano, Clericano Ruf- fardino, meo.

SATELLES ORCI] Charon, Orci minister. epist. 1. lib. 1. *Virtutis vera custos, rigidusq; satelles.* Alij tamen Cerberum significari volunt: à quibus dissentio. adiuuat me verbum *renexit*, quod statim sequitur, quamquam (ne quid dissimulem) in qui- busdam libris veteribus scriptum reperi *Reninxit.*

CALLIDVM PROMETHEA] Hesi. epithe- ta expressit *πικίλον*, id est, varium, *πικιλομήτην*, & mox *πικιλόβρολον*: id est, varia consilia capientem, & va- riè consultantem, seu varium in consultando. Fer- tur Prometheus, vir prudentissimus & consultissi- mus fuisse. Quapropter etiam dictus est *ἀπὸ τῆς προμνησίας*, id est, à prouidentia, vel *ἀπὸ τοῦ προμα- θείν*, à prædiscendo, seu præintelligendo, vt nota- uimus ad Od. 16. lib. 1. Idem primus Astrologiam Assyriis indicauit: quam residens in monte altissi- mo, Caucaſo, magno studio, magnaq; cura & sol- licitudine deprehendit. deprehendit & fulminum rationem hominib; q; aperuit. vnde ignem cæ- lestē furat⁹ esse dicitur. de eod. plura ad Od. 3. lib. 1.

AURO CAPTVS.] nec Orcus ipse auro capi- tur: vt epist. ad Iul. Fl. lib. 2. *si metit Orcus Grandia cum paruis non exorabilis auro?* vide ann. ad Od. 14. huius lib. *Non sit recenis, quotquot eunt dies, &c.*

TANTALVM] Vlyſſ. ὄδυσσ. λ. narrat Alcinoō se Tantalum vidisse apud inferos iis pœnis affe- ctum, quibus omneis auaros plecti scribit Horat. Sat. 1. videto quæ annotauimus ad illum locum.

TANTALI GENVS] Pelopem, Atreum, Aga- memnonem, Orestem.

HIC LEVARE FVNCTVM, &c.] *audit leuare*, id est, audit vt leuet. Siue mortem optet, siue exti- meſcat, & horreat pauper aliquis, & calamitosus, continuò aderit illa, vt eum calamitate leuet, ac liberet. *omnium enim rerum mors est extremum*, vt ait M. Tull. epist. ad Toranium. lib. 6. Et De- mosth. orat. *ὅτι σε θανάτου, πῶς ἀπαντῶν ἀνθρώπων τὸ βίον θάνατος.* id est, extremum omnibus hominibus est mors. quem locum mox integrum afferemus. & M. Tull. Catil. 4. *mors est aut necessitas natura, aut miseriarum quies.* Et Eur. *τὸ γὰρ θανάτῳ, Κοιτῶν μέ- γιστον φάρμακον νομίζεται.* id est, mori enim maximum malorum medicamentum existimatur.

VOCATVS, ATQVE NON VOC.] natum D ex Apollinis oraculo Lacedæmonis reddito. *καλέ- μενός τε, κ' ἀκλητος θεὸς παρέσται:* id est, vocatus, & non vocatus, deus aderit.

IN BACCHVM.

Ode 19.

Sibi licere Bacchi laudes, vt eius numinis pleno & concitato, canere.

Bacchum in remotis carmina rupibus
Vidi docentem: credite posteri:
Nymphasque discenteis, & aureis
Capripedum Satyrorum acutas.

Euæ, recenti mens trepidat metu:
Plenoque Bacchi pectore turbidum
Latatur. euæ, parce Liber,

Parce graui metuende thyrsō.
Fas peruicacis est mihi thyadas,
Vinique fontem, lactis & vberis

Cantare riuos: atque truncis
Lapsa cauis iterare mella.

Fas & beatæ coniugis additum
Stellis honorem, teclaque Penthei
Disiecta non leni ruina,
Thracis & exitium Lycurgi.

Tu flectis amneis, tu mare barbarum:
Tu separatis vuidus in iugis
Nodo coërces viperino
Bistonidum sine fraude crineis:

Tu, cum parentis regna per arduum
Cohors gigantum scanderet impia,
Rhæcum retorsisti leonis

Vnguibus, horribilique mala:
Quamquam choræis aptior, & iocis,
Ludoque dictus, non sat idoneus

Pugnæ ferebaris: sed idem
Pacis eras, mediisque belli.

Te vidit insons Cerberus aureo
Cornu decorum, leniter atterens
Caudam, & recedentis, trilingui
Ore pedes, tetigitque crura.

BACCH. IN REM. CARM.] poetæ, vates, ebrij amantes, & similes multa sibi videre videntur,

A tur, quæ reuera non vident. Sicigitur Horatius Bacchum carminum doctorem, & satyros cum Nymphis auditores & discipulos vidit.

CREDITE POSTERI] *credat Indeus Apella, Non ego.*

CAPRIPEDVM SATYR.] lubet ad hunc locum ea ascribere, quæ Pausanias in Atticis narrat se à quodam Euphemo Care de satyris accepisse. Dicebat igitur Euphemus (inquit Pausanias) cum in Italiam nauigaret, se vi ventorum, & tempestate abreptum, à recto cursu longè admodum aberrasse, atque in mare peregrinum, & inauditum, in quo denique nauigari non solet, delatum esse: in eo mari insulas esse multas desertas atque incultas, in quibus habitarent tamen homines feri, & agrestes, & rufi: quibus caudæ non multo caudis equinis minores ad coxas vsque propenderent: insulas autem illas appellari Satyridas. Hæc Pausanias. reliqua de satyrorum profusa libidine, turpissimæque contumelia, & petulantia in mulierem illam barbaram illis traditam ac permissam, pudore reuocatus non persequar. Nonnulli scriptores, Satyros dicunt esse tanquam Silenos & Panas, eosque ad libidinem & rem Veneream admodum propensos esse: satyrósque ἀπό τῆς σατύρης esse appellatos, quæ vel est inflammata rei venereæ cupiditas, vel πῶς, id est, τὸ ἀρρένος μορίον: membrum virile. Battus quidem ille apud Theocritum *id. d.* caprarium quendam libidinosiorem, dicit genere & cognatione cum Satyris, aut Panibus esse coniunctum, atque etiam cum illis libidine certare posse. *Εὐγ' ὡς ἤθραπε φιλοῖφαι τὸ πῶς ἢ Σατυρίοις* *Εγγύθεν, ἢ Πάνεσσι κακοκλέμοισιν ἐρίσδῃ.* Capripedes autem etiam Lucretius appellat lib. 4. *Hæc loca capripedes Satyros, Nymphasque tenere Finitimi fingunt.* vterque expressit epithetum Græcum ἀγρίπους, seu πρᾶγνόπιδες, seu πρᾶγροσκίεις: quamquam hoc postremum, non capripedes, sed capricruos significat.

ACVTAS] attentas, ad audiendum erectas. hic satyri, Bacchi sunt auditores: Bacchus doctor: aliàs iisdem auditoribus Silenus doctor: vt apud Virg. in Sileno. vel dic proprie acutas ὀξείας. Nam satyri ὀξεῖς τὰ ὄτια etiam à Luciano dicuntur.

EVOE] *Ευοὶ* vox est Bacchantium mulierum. Pausan. in Messen. scribit, montem quendam Ithoniæ vrbi vicinum Euan appellatum ab ea voce Bacchica, quam Bacchus ipse, & mulieres cum eo bacchantes illo primùm loco ediderunt.

TREPIDAT] tremit, conturbata est.

PLENOQUE BACCHI PECT.] concitato, commoto. Od. 15. lib. 3. *Pulso thyas uti concitata tympano.*

TURBIDVM LETATVR] lætitia afficitur turbida, minimèque liquida. huic similia multa loquendi genera collegimus suprâ ad Oden 22. libr. 1.

PARCÈ GRAVI MET. TH.] metuendus est Bacchus, quia offensus, furore mēteis concitat ac perturbat: placatus autem, lætitia, & voluptate afficit. notat Seruius ad illum Virg. locum. *Æn. 1.* *Affit lætitiæ Bacchus dator.*

THYRSO] à thyrso, quæ erat virga, seu hasta

Bacchica. thyrsigeri dicti: *ναρθηκοφόρος* appellant Græci. thyrsos *pampineas hastas* vocat Virg. *Æn. 7.*

FAS PERVICACEIS] fas est, *δυνατόν ἐστι*, vt Odexi. lib. 1. Vult autem, ex eo, quod possit Bacchi Thyadas, & mysteria cantare, se poetam Deo dignum existimari: & ita sentit Porphyr. alij (quos non refello) *fas est*, hoc loco, valere volunt idem, quod, licet.

PERVICACEIS] proteruas, pertinaceis, impudenteis. Nonius nomen *pernicax* ait esse laudi, *pertinax probro*. lib. 3. Mulam suam *pernicacem* nominat. *Desine pernicax Referre sermones Deorum.*

ITERARE] iterum atque iterum cantare, vt suprâ dixi annot. ad Od. 7. lib. 1.

VINOQUE FONTEM, LACT. ET] videtur planè Horatius, cum hæc de fontibus vini, lactis, mellis scriberet, locum illum Euripid. in Bacch. habuisse sibi ante oculos propositum, vbi Baccharum alia saxum thyrso pulsante fons aque profilit, alia in terram thyrsu deijciente, fons vini promanat: alia lactis cupidæ summis digitis terram scindentes, lactis copiam habebant: ex thyrsis autem ederaceis mellis riuus fluebant. Sic Eurip. *Θύρσων δὲ πρὸς λαβῆσ' ἐπασιεν εἰς πέτραν, ὅθεν ἀροστέδης ὕδατος ἐκπηδᾷ νοτῆς. Ἄλλη δὲ νάρθηκ' ἐς πέδον καθήκει γῆς. Καὶ τῆδε κρήνην ἐξαιήκ' οἶνα θεός. Ὅσας δὲ λευκὰ πῆματος πόθος παρήν, Ἄκροισι δακτύλοισι διαμῶσαι χθόνα, Γάλακτος ἐσμούς εἶχον· ἐκ δὲ κισσίνων Θύρσων γλυκίαι μέλιτος ἐσείζον ῥοαί.*

BEATÆ CONIVGIS] Ariadnæ, quæ quem admodum Thesei amore capta, Minotauri fratris interficiendi rationem ac viam ei ostenderit, ab eoque postea à Athenas reuertente relicta sit: quas, & quàm lugubres querelas effuderit: postremò, vt eam sibi Bacchus vxorem adoptarit, elegantissimis versibus explicat venustissimus poeta Catullus: quamquam hoc vltimum de Baccho copiosius persequitur Ouid. metamorph. 8. & Eustath. ceterique Homeri interpretes. Hesiodus item eandem fabulam tangit in Theogonia: *χρυσόκομης δὲ Διονύσος ἑαρήνην Ἀριάδην Κέρην Μίνωος βαλερην ποίησεν ἄκαιον. Τὴν δὲ οἱ ἀθάνατον καὶ ἀγήρω θῆκε κρονίδης.* id est, Dionysus autem aurea coma flauam Ariadnam Minois filiam teneram sibi sumfit vxorem. Hanc autem ei immortalem, & senectutis expertem fecit Iupiter. Homerus autem *ὄδυσσ. λ.* longè alia narrat de Ariadna: nempe eam à Theseo quidem esse à Creta Athenas auectam: verùm nullum fructum, nullamque voluptatem illum ex eo facto esse consecutum: propterea, quod eam Diana impietatis apud se à Baccho accusatam, quia in eius templo rem cum Theseo habuisset, interemit. Homeri versus sunt hi, *καλὴν τ' ἀριάδην Κέρην Μίνωος ὀλοόφρονος ἦν ποτε θεοῦς Ἐκ Κρήτης ἐς γῆν Ἀθηναίων ἱερέων ἤγε μὲν οὐδ' ἀπόνυτο, πάρος δὲ μιν Ἀρτεμις ἔκτα Διὶ ἐν ἀμφιρύτῃ Διονύσῳ μαρτυρήσει, &c.*

ADDITVM STELLIS HON.] coronam, quàm Bacchus Ariadnæ à se raptæ donauit, quàmque postea ceteri dij Baccho gratificari cupientes, inter sydera collocarunt. de qua sic Arat. *Αὐτὴ καίκεϊνος σέφανος, πῆν ἀγαυὸς ἔθηκε Σῆμ' ἕμεναι Διονύσος ἀπειχόμενης Ἀριάδης. Νῶτ' ἐπιφέρεται κικμηκότος εἰδώλοιο.* id est

rates, iden- tur,

A id est, ibi & illa corona, quæ Dionysii admiratione dignus, seu admirandus, signum fecit sui in Ariadnam mortuam amoris, vertitur in tergo laborantis imaginis.

TECTA QVE PENTH. DIIS.] Pausanias hæc de Pentheo scribit in Corinthiacis: illum tum alia in Bacchum ausum esse, atque admisisse per contumeliam, tum ad extremum in Citheronem ascendisse, ut mulieres bacchantes, in quibus erant mater, vxor, & soror, spectaret. ita arbore conscensa, quæ ab illis fiebant, prospexisse: illas autem, simulatque eum viderunt, Pentheum discerpisse, & viuentis adhuc ac spirantis membra alia aliò distraxisse. Plaut. in mercat. *Pentheum diripuisse aiunt Bacchas: nugas maximas Fuisse credo, prout, quo pacto ego diuorsus distrahor.* lege eadem de re Philostratum in Imaginib. & Euripidis Bacchas. & Ouid. Metamorp. 3. Dicemus & nonnulla ad Saty. 3. libri secundi. Fuit autem Pentheus rex Thebarum. epistol. ad Quint. libri. 1. *Vir bonus & sapiens audebit dicere, Pentheu Rector Thebarum, &c.* dementem appellat Virgil. lib. 4. *Aeneid. Eumenidum veluti domens videt agmina Pentheus, Et solem geminum, & duplicem se ostendere Thebas.*

NON LENI RVINA] sic legendum, & ita habent aliquot libri manu scrip. non lenis ruina autem intelligenda, aspera, sæua, χαλεπή, & ab irato atque adeo iracundo deo illata: quemadmodum supra Od. 37. lib. 1. dementeis ruinas appellauit, quas demens Cleopatra minabatur vrbi. & ibid. pauimentum superbum, pauimentum domini superbi.

THRACIS ET EXIT. LYC.] Homerus il. 5. Diomedem facit à Glauco quærentem qui sit, Deusne aliquis è cælo delapsus, an mortalis. nolle se cum Diis immortalibus decertare. non enim Lycurgo Dryantis filio suam amentiam bene processisse, qui cum Diis contenderit, eorumque inimicitias sibi conflauerit, Bacchi nutricibus in fugam versis, Bacchòque ipso perterritò, atque in mare compulso. Lege Homerum & Eustathium ad eum locum.

EXITIVM] pessimum exitum. Festus. Has suæ impietatis pœnas dedit Lycurgus, quod oculis à Ioue priuatus est, atque etiam vita. Homerus il. eodem lib. *Τῷ μὲν ἔπειτ' ὀδύσατο θεοὶ ῥεία ζῶοντες· καὶ μιν πρὸν ἔθνη Κρόνος παῖς, ἔδ' ἄρ' ἐπὶ δῖω ἦν, ἐπὶ Ἀθανάπιν ἀπήχθετο πᾶσι θεοῖσι.* id est, ei postea irati fuerunt dii facile, & placide viuentes: Eumque cæcum fecit Iupiter Saturni filius, neq; ille diu vixit, quoniam diis omnibus immortalibus inuisus fuit. alij dicunt ab ipso Baccho fuisse interfectum.

TV FLECTIS AMN.] tu vertis flumina retro: ut loquitur Virg. lib. 4. *Æn.*

VVIDVS] vino madidus, βιβρεγμένος. Ode 5. lib. 4. *dicimus vsidi, Cum sol Oceano subest.*

NODO COER. VIPER. BISTON.] colligis in nodum, Thraciarum mulierum bacchantium comas, earumq; capitibus serpenteis coronarum instar imponis.

SINE FRAUDE] id est, sine vllò damno. impunè. sic carm. sæcul. *Cum per ardentem sine fraude*

Troiam Castus Aeneas patria superstes Liberum munuit iter. T. Liuius lib. 34. *nihil præterea cum consule pacti, quam ut sine fraude Punicum emitteretur præsidium, ad consulem transfulerunt signa.* Sed quò ad Baccharum crineis attinet, Eurip. in Bacchis ait Bacchum ipsum statim ut è femore Iouis editus est, serpentibus fuisse coronatum. *σεφάνωσεν τε δρακόντων σφαίρις. ἔνθεν ἀγρὰν θηροτρόφοι μαυράδες ἀμφιβέλλοντα πλοκάμοις.* id est, Et coronauit eum serpentium coronis. hinc agram Manades ferarum nutrices crinibus suis implicant. est autem ἀγρὰ serpentis genus: quo nomine Demosthenem aiunt esse appellatum.

TV, CVM PARENTIS, &c.] Cùm in Phlegra Dii cum Gigantibus ancipiti prælio diu decertassent, aiunt Terram Ioui dixisse non aliter Deos Gigantibus superiores futuros, nisi duos semideos sibi bellifocios & adiutores adiungerent. Ita Bacchus & Hercules accessit: quorum opera & virtute dii immortales victoria sunt potiti. De Hercule autem supra Ode 12. *& Domitos Hercule manu Telluris iuuenes.*

COHORS GIGANTVM SCAND. IMPIA] eò impia, quòd cum diis pugnarit. ex quo θεομαχίης id est, cum Diis pugnare.

RHOEGVM] de quo Ode 4. lib. 3.

LEONIS VNG. HORR.] aiunt enim Bacchum specie leonis induta, cum Gigantibus decertasse, eosque vnguibus, & dentibus, tanquam leonem, deuicisse.

QUANQVAM CHOREIS] Lucianus in eo dialogo, qui inscribitur *περὸς σαλαμίαν, ἢ Διόνυσος*, scribit, Bacchum, bello aduersus Indos suscepto, exercitum iam in Indiam adductò, ab illis inuidè contemptum, ac derisum esse, quia totus ille exercitus partim ex mulieribus bacchantibus, partim ex iuuenibus rusticis, nudis, cordaca saltantibus (est autem cordax mollis & lasciuæ saltationis genus) edera coronatis, furiosis, atque insanis constare videretur: sed ad extremum illos vim, & potentiam Bacchi suo magno malo sensisse.

PACIS ERAS, MED. QVE BELLII] id est, utilis eras ad bellum, & ad pacem: ad vtrumq; aptus & paratus eras, siue pax colenda, siue bellum gerendum esset. vel hoc significat, vinum modò homines ad arma, & pugnam excitare: modò etiam feros & immites animos domare, lenire & mitigare.

TE VIDIT INSONS] ita te vidit, ut tibi nulla ex parte noeuerit ad inferos descendenti. Profert hunc locum Seruius ad illum Virgil. *Æn.* 4. *Et nunc magna mei sub terras ibit imago.*

CORNV DECORVM] Baccho cornu tribuunt poëta, quod ij, qui liberalius biberint, ad vim & pugnam parati sunt, atque instructi: ob eandemque rationem Bacchum tauro, & pardalo similem faciunt, ut scribit Athen. lib. 2. his verbis. *καὶ ταύρω παρεκάλεισεν τὸν Διόνυσον, καὶ παρδάλει, διὰ τὴν ποθεῖσιν πρὸς τὰς ἐξαινεθέντας. εἰσὶ δ' οἱ καὶ θυμοειδὲς γίνονται. ποῦτις δ' ὁ ταύρος. Euripίδης, ταύροι δ' ὑβριστῆς, καὶ ἐκ κέρως θυμύμενοι, &c.* id est Tauro similem faciunt Dionysum, & pardali, seu pardo, propterea quòd qui supra modum vinum biberunt, ad vim se conferre

A ferre soleant, sunt & qui iracundiores euadant. talis autem taurus. Euripides, Tauri autem proterui & petulantes, & cornu intentato, iracundi. ProPERT. lib. 3. *Quod superest vite, per te, & tua cornua vinam, Virtutisque tua, Bacche, poeta ferar.* Festus item scribit, cornua, Liberi patris simulacro adijci, quod homines nimio vino truces fiant, vt bellæ. Euripides Bacchis, Bacchum *ταυρόκερον θεόν*, id est, taurinis cornibus præditum appellat. & Eustathius ad hunc locum *ινιδδ. β. ἵνα ξυμάρημεν ἀφρα*, &c. notat, Bacchum cognomento dictum esse *ταῦρον κερασφόρον*, id est, taurum cornigerum, quia vino madidi ad arma capiendâ sint prompti & parati. Idem ad alium locum *ιν. γ. sub principium*, ad monet, Bacchi statuam apud Cyzicenos specie tauri positam esse, & *κεραστοφυῖν*, id est, cornutū fingi, eundemque taurum appellari, vel quod ebrij sint pugnaces, & ad pugnandū expediti, vel quod veteres cornibus pro poculis vti solebant. huc pertinet illud, quod est Oda 21. lib. 3. *& addis cornua pauperi, Post te neque iratos trementi Regum apices, neque militum arma.*

B LENITER ATTERENS CAVD.] id est, adulsans. *Adulatio* (inquit Festus) *proprie blandimentum canum est.* Accius, Prometh. *sublime anolans Pennata cauda nostrum adulat sanguinem.*

ET RECEDENTIS, TRILINGVI ORE PEDES] & ore suo trilingui tuos pedes, tuâque crura redeuntis ad superos demulsi: quod est in cane amoris & gratulationis argumentum: neq; hoc nisi dominis, aut certè notis facere solet, vt scribit Plato polit. lib. 2. & M. Tull. de nat. deorum. lib. 2. *canum tam fida custodia, tamque amâs dominorum adulatio.* Bacchum autem etiam ad inferos descendisse, vt vxorem Ariadnen reduceret, fabulantur poëtæ. Et Pausanias in Corinthiac. scribit, se Alcyoniam paludem vidisse, per quam ille descendisse dicitur: de cuius immensâ altitudine vide apud eundem ibidem.

AD MÆCENATEM.

Ode 20.

C Famam suam æternam fore,

Non vsitata, nec tenui ferar
Penna biformis per liquidū æthera
Vates: neque in terris morabor
Longius: inuidiâque maior
Vrbeis relinquam. non ego pauperum
Sanguis parentum, nõ ego, quem vocas,
Dilecte Mæcenas, obibo:
Nec Stygia cohibebor unda.
Iam iam residunt cruribus asperæ
Pelles: & album mutor in alitem
Supernè: nascunturque leues

D Per digitos, humerósque plumæ.
Iam Dædaléo ocyor Icaro,
Visam gementis littora Bospori,
Syrteisque Getulas canorus
Ales, Hyperboreósque campos.
Me Colchus, & qui dissimulat metum
Marsæ cohortis, Dacus, & ultimi
Noscent Geloni. me peritus
Discet Iber, Rhodanique potor.
Absint inani funere nœniæ,
Luctúsque turpes, & querimonie.
Compesce clamorem, ac sepulcri
Mitte supernuacuos honores.

NON VSITATA] significat Horatius, sibi suos versus, suâque poemata nomen immortale peperisse, se seque exteris, atque aded barbaris nationibus nobilem & clarum futurum, nomen denique suum toto orbe terrarum celebre & gloriosum fore. sic Theognis significans suis versibus Cyro nominis immortalitatem esse comparatâ, dicit se taleis ei alas dedisse, quibus auium in mortem sublimis totum orbem terrarum peragraré, & mare immensum atque infinitum peruolare possit, &c. *Σοὶ μὲν ἐγὼ πτέρ' ἔδωκα, σὺν οἷς ἔπ' ἀπείρονα πόμπη Πρωτῆσσι καὶ γλυπῶ πᾶσαν ἀειρόμενος Πηδῆσας, θοιναῖς δὲ καὶ ἑλαπίνῃσι παρέσση. Ἐν πάσαις, πολλὰν κείμενος ἐν σῆμασιν.*

id est,

*Donavi tibi ego pennas, quibus æquora vectus,
Et terras omnes peruolare queas:
Et cunctis epulis intersis per pete fama
Multorum assidue postus in ore virum.*

Iam Plato in Phædro scribit *τὴν τῷ πλεονεξίᾳ κεραινομένην μάστιγι τῷ θεῷ*: id est, alæ naturam commune aliquid habere cum Deo.

BIFORMIS] vates lyricus, & satyricus. alij quia nuper homo, nunc ales. à quibus dissentio. **PER LIQVIDVM ÆTH.]** Virg. Æne. 7. *Sividore ingenti siquidem trans æthera vecta, &c.*

INVIDIA QVE MAIOR] superior. sic Od. 3. lib. 4. *Et iam dense minus mordeor inuido.* nam invidia in eos, qui multo ceteris antecellunt ac præstant, imbecilla est. & intellige tum demum invidia maiorem futurum, cum excesserit è vita, vt epist. ad Aug. lib. 2. *Comperit invidiam supremo sine domari.* quod & Plutarchus præclare ostendit libro *περὶ φθόνου καὶ μίσους*, his verbis, *Αἰ δὲ πῶτε ὑπερημάρτων ὑπεροχῆ, καὶ λαμπρότητες πολλὰς τὸν φθόνον κατασβεννύουσι. οὐδὲ γὰρ εἰκὸς Ἀλλεξάνδρῳ πᾶν φθονεῖν, οὐδὲ Κύρῳ κρατήσασθαι, καὶ γενομένων κυρίως ἀπάντων: ἀλλ' ὡσαύτῃ ἡλῖος ὄντων ὑπὲρ κορυφῆς γέννηται καταχρόμετος τὸ φῶς, ἢ πάντα παρὰ τὴν σκιάν ἀνείλεν, ἢ μικρὰν ἐποίησεν, οὐ πῶ πολλὸν τῶν ὑπερημάρτων ὑψὸς λαβόντων, καὶ γενομένων καὶ κεφαλὴν τοῦ φθόνου, συελλεταί, καὶ ἀσχαροὶ καὶ καταλαμπόμενοι.* id est, rerum secundarum præstantiæ & exsuperantiæ, & fulgures sæpe invidiam extinguunt. non est enim